

A. V. M. புரோடக்ஷன்ஸ் வேதாள உலகம்

3-10-48 முதல் 8-வது வாரம்—குடந்தை விஜயலக்ஷ்மியில்

3-10-48 முதல் 8-வது வாரம்—குடந்தை விஜயலக்ஷ்மியில்

இலவச வெளியீடு

வேதாள உலகம்

கதைச் சுருக்கம்

தோழன் தத்தனோடு விளையாட்டில் காலங் கழிக்கும் மச்ச நாட்டு இளவரசன் ராஜசிம்மன், ஒரு நாள் மகாராணியின் பூஜை அறைக்குள் செல்ல அங்கு வேதாள உலகம் என்ற பத்தகத்தைப் பார்க்கிறான். அதில் வேதாள உலக மன்னர் மூன்று கட்டளைகள் இடுவாரென்றும் நிறைவேற்றினால் தன் ராஜ்யத்தையும் என்றும் இளமை மாறாத மங்கை ராஜ்வினையும் பரிசாக கொடுப்பதாகவும் நிறைவேற்றமுடியாதவர்கள் கல்லாக சபிக்கப்படுவார்கள் என்றும் எழுதியிருந்தது. அப்புத்தகத்திலிருந்த ராஜ்வினின் சித்திரம் ராஜசிம்மனைக் கவர்ந்தது. கட்டளைகளை நிறைவேற்றமுடியாமல் கல்லாக்கிடக்கும் நூற்றுக்கணக்கான ராஜகுமாரர்களை மீட்க தன் தந்தை 18 ஆண்டுகட்கு முன் வேதாள உலகம் சென்று உவரும் கல்லாகி சபிக்கப்பட்டு விட்டாரென்பதை தன் தாயிடமிருந்து அறிகிறான் ராஜசிம்மன்.

தாயின் அனுமதி பெற்று தோழனுடன் தந்தையை மீட்டுவா வேதாள உலகம் செல்கிறான். ராஜ்வினின் உதவி. காதலர்கள் சந்திப்பு. ராஜசிம்மனைக் காப்பாற்றி உபசரணை செய்ததற்காக ராஜ்வினைய சித்ரவதைக்கூண்டில் தள்ளுகிறாள் சர்வாதிகாரிணி கோமதி தேவி.

ராஜசிம்மனுக்கும் தத்தனுக்கும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் 3 கட்டளைகள் வழங்கப்படுகின்றன. கட்டளைகள் எவ்வாறு நிறைவேற்றப்படுகின்றன? சித்ரவதைக்கூண்டில் தள்ளப்பட்ட ராஜ்வினின் கதி என்ன?

ராஜசிம்மன்

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே — இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது சாதினிலே — எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே — ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே — எங்கள்

(செந்தமிழ்)

வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு — உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு — நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போலினங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

நீலத் திரைக்கடல் ஓரத்திலே — நின்று
நித்தந் தவஞ்செய் குமரியெல்லே — வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு — புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு — நல்ல
பல்விதமாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரொங்கும் வீசும் தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே — தந்து
வான் புகழ்கொண்ட தமிழ்நாடு — நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி கார மென்றோர் மணி
ஆரம் படைத்த தமிழ்நாடு

(செந்தமிழ்)

ராஜீவி

சோலையழகினில் மாலை வசந்தமே
துள்ளி விளையாடுதே

கோலமா மயில் ஆனந்த நடமும்
கொஞ்சம் குயிலோசை அமுதும்
நீலக் கருவண்டின் ரீங்கார இசையும்
நித்ய சுகானந்தமே எங்கும் பேரானந்தமே

வானவில்லின் மாறாத அழகோ
தோணுதே இந்த வாடாத வனத்தில்
வானகம் தனில் காணாத இனிமை
வாழ்விலே இன்பம் வேறில்லையே
ஈழல்லாத உல்லாசமே
இன்பமாய் ஆடுவேனே
சோலை யழகினில் மாலை வசந்தமே துள்ளி விளையாடுதே

ராஜசிம்மன்

மகாசுகிர்த ரூபசுந்தரி நிறை மதி நிகர்
வதனியே புனிதையே மனோகரியே மதனரதியே (மகா)
மனமோகன நவமணி மய பூஷணலங்காரியே
மணமிசு புது மலர்க்கொடியென மலர்ந்திலங்குயர் நாரியே
எனதுள்ள மிரு விழிகவர் அன்ன நடைசிருங்காரியே
எழில் மிசு மயில் தோகைபோலும் தழைகுழலின்பவாரியே
(மகா)
மாதே உன் கனிமொழியைப் பருகிப் பசிதணிந்தேன் பெண்
மான் விழியுனை நான்மறவேனே மெல் நடை அன்னமே
கன்னல் மொழிப் பூங்குயிலே மின்னல்கொடி மாமயிலே
கனிந்தென தருகினில் வருவையே (மகா)

பவளக்கொடி—இசை நாடகம்

ராதை

போதும்போம் உமது ப்ரேமையை நானறிவேன்
யாசை ஏமாற்றவந்தீர் மாதவனே வெளியேபோம் (போதும்)
காதலியரோ அந்தக்கமல வதனியாள்
காத்திருப்பாள் வழிபார்த்துக்கொண்டே விரைவில்போம்

வீதியில் பெண்களுடன் லீலைகள் புரிவதும்
 வெட்கமின்றி என்னுடன் கொஞ்சிட வருவதும்
 மேதினி மெச்சும் உங்கள் மேன்மையை நானறிவேன்
 சிக்க வணக்கம் இங்கு நிற்கவேண்டாம் விரைவில் போம்.
 போதும்போம் உமது ப்ரோமையை நானறிவேன்
 பாரை ஏமாற்றவந்தீர் மாதவனே வெளியேபோம் (போதும்)

கண்ணன்

அழகுமிகும் பவளரதம் வைத்து விளையாட
 ஆசைகொண்டான் அல்லியின் சேயன்
 மழலையின் சொல்கேட்ட மகாராணி பார்த்தனையே
 வரச்செய்தாள் ஓர் உபாயம்

மாமதுரைக் கரசியாள் — அருமை
 மகனுக் கபாயம் என்று — கேட்டு
 மனம் வரடி விரைந்தோடிவந்த காண்டபனிடம்
 பவளத் தேர் வேண்டும் என்றாள்.

அர்ச்சுனன்

கோபியர் கொஞ்சும் ரமணா—கோபாலகிருஷ்ணா (கோ)

பூபாஜைகன்மோகனா பூமிபுகழும் கண்ணா
 போற்றினேன் கார்மேகவண்ணா — கல்யாணகுணா (கோ)

புனிதமெஞ்ஞான பூஷணா
 பவளத்தினாலே ரதம் பாலகன் கேட்டதனால்
 பாவை இட்டாளே கட்டளை — பரந்தாமனே
 பாலித்தருள்வாய் என் சொல்லை (கோ)

பவளக்கோடி

ஆடும்மயில் பாடும்சூயில் ஆனந்தமாய்—மிக ஆனந்தமாய் (ஆ)
 வாடுங்குமுதமே வான்மதி காதலன்

வருகிறான் என்றுரைக்கும் மாலைநேரமே — அதோ

வருகிறான் என்றுரைக்கும் மாலைநேரமே

(சு)

தென்றல் சோலை எங்கும் உலாவுதே

தேன்மொழி கிள்ளைகள் கூடிக்குலாவுதே

சல்லாபமாய் — ஆஹா மிக உல்லாசமாய்

சல்லாபமாய் — ஆஹா மிக உல்லாசப் பூங்காவிலே

(சு)

அர்ச்சுனன்

சேலார் விழி மாதை மணம்செய்ய அருள்வாய் எழில்

(சே)

நீலமேக ஸ்யாமளா நேரிழையானைக் கண்டு

மாலாகிணைன் நான் மாதவா மாதவா மாதவா (எழில் சேலார்)

கண்ணன்

எழில் அன்னம் வடிவாக்கி எடுத்தேகிணைன்

அந்த ஏந்திழையின் மனைநாடி விலைகூறினேன் விஜயனை

(எழில்)

பழகிய பறவைபோல் பார்த்தனுமே நடித்தான்

அளவிலா ஆனந்தத்தால் அதிக விலை கொடுத்தாள்

எளிதாக மடமாதின் வசமாக்கிணைன் விஜயனை (எளிதாக)

பவளக்கோடி

இரவிலே வந்தான் இன்ப சுகம் தந்து

மருவியே சென்றான் அம்மாயக்கள்ளன் யார்

விராசேர் மல்லிகை முல்லை மலர் மஞ்சமீது

மல்லிகை மலர் மஞ்சமீது

வேறேதும் சிந்தனையின்றி நான் துயில்கொள்ளும்போது

நான் துயில்கொள்ளும்போது

(இ)

மாமதன் வடிவானவன் — மால்மிகும் — மேனியன்

மங்கை என்சிந்தையைக் கொள்ளைகொண்ட மந்தஹாஸன் (இ)

கண்ணன்

சாந்தம் கொள்வாய் என் சகோதரியே—நீ

(சா)

இது சரியல்ல! சொல்வதைக்கேள்—ஆம்மா நீ

(சா)

பாந்தமிகும் பாரதநாட்டினில் பெண்கள்
பதியினைப் பழிதீர்த்தல் கதையிலும் கேட்டதில்லை
பாபம் என நான் பகர்ந்திடக் கோபம் தணிந்தான்
சமாசமாக காண்டபன் அரும்புதல்வன்

புலந்திரனும் மகிழ்வுடனே

பவள ரதம் வைத்து விளையாடினான்—அல்லி

பார்த்துள்ளம் களிப்படைந்தாள்—குமாரன்

பவள ரதம் வைத்து விளையாடினான்.

பவளக்கோடி

ஒடி விளையாடு பாப்பா—நீ

ஒய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா

கூடி விளையாடு பாப்பா—ஒரு

குழந்தையை வையாதே பாப்பா

அல்லி

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா—ஞலத்

தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்

நீதி, உயர்ந்த மதி, கல்வி—அன்பு

நிறைய உடையவர்கள் மேலோர்

அல்லி-பவளக்கோடி

உயிர்களிடத்தில் அன்பு வேணும்—தெய்வம்

உண்மை என்று தானறிதல் வேணும்

வயிரமுடைய நெஞ்சவேணும்—இது

வாழும் முறைமையடி பாப்பா

ராஜீவி

மதனாங்க சுந்தர மனமோகனன்
 மாமரை நாடும் ஹரனோ ஸ்ரீதரனோ யாரோ
 வதன காந்தி நிலவோ எழில் சேர்
 வாரிஜ மாமலர்தா னிகராமோ
 புதுமையிதே வாழ்விலே இவர்க்கிணை
 புவிமேல் நானிது நான் எவரையுமே காணேன்
 தவமே இவ்வடிவா கத்தான் வந்ததோ
 தருணிஎன் வாழ்வில் இன்பம் தந்ததோ
 இவரே என் ஆருயிர்க்கு இசைந்த மணுளன்
 இனியொரு ஆடவன்தனை மனம் நாடுமோ ?

(மத)

(மத)

(மத)

கத்தன்

ஐய்யய்ய பார்க்கக்கண்ணு கூசுதே
 அவலட்சணமாய்த் தோணுதே
 ப்ய்யப் ப்ய்யக் கோபம் வந்துபோகுதே
 பார்க்கப் பார்க்க வெறுப்பாகுதே
 ஐய்யய்ய சேச்சேச்சே தூதூதூதூ
 அடாடாடாடா என்ன அழகு
 பல்லைப்பார், பல்வரிசைப்பார்
 வாயைப்பார் வாயழகைப்பார்
 மூக்கைப்பார் கொடைமுளகாய்
 கண்ணைப்பார் ஆந்தைக்கண்
 வயித்தைப்பார் வண்ணஞ்சால்
 காலைப்பார் கையைப்பார்
 ஆளைப்பார் அறிவைப்பார்
 ஹஹஹஹஹ

(ஐய்யய்ய)

ராஜீவ்

ஆரா இன்பம்தந்தார் என்னுள்ளம் கொள்ளை கொண்டார்
என்சொல்வேன் மனம் மகிழ்ந்தேனே
மனம் மகிழ்ந்தேனே எந்தன் மனம் மகிழ்ந்தேனே (ஆரா)

மாரன் போலும் சுந்தரரூபம்
கைகசேர் முகமோ சந்திர பிம்பம்

சஞ்சலமானேன் நெஞ்சினிலே
அறியேனேதோ அவர் திருவுள்ளம்
கண்பார்வையினாலே காந்தம்போல்
மனம் கவர்ந்தாரே

(ஆரா)

எழிற்கிவர்போலே எவர் புவிமேலே
அவரன்றி இனிவேறு விரும்பாதென்றெஞ்சம்
விரைவினில் வாராரோ அவர் வந்தென்னைப்பாராரோ
பார்த்தென்னாவல் தீராரோ

[ஆரா]

மோகனவல்லி

ஆஹா ஆனந்தமானேன் ராஜாகுட்டியை நான் கல்யாணமே
செய்துகொண்டு விளையாடுவேனே

இனிமேலே நானே ராணி என்காதலனே ராஜா

இணை பிரியோம் எந்நாளும் சேர்ந்து வாழ்வோம்

காதல் ஜுரம்தந்த கண்ணாளன் தனைநானே கல்யாணமே

செய்துகொண்டு விளையாடுவேனே

அப்பாவை அம்மா

அதிகாரம் செய்வதுபோலே நானும் செய்வேன்

சொல்வதுபோலே செய்திடவேண்டும்

இப்படி இடிப்பேன் கன்னத்தைக் கிள்ளி அடிப்பேன்

ராஜீவியைப்போல நானசடா பைத்தியமா

கட்டாயம் என்மனம்போல் ராஜாக்குட்டியோட வாழ்வேன்

(ஆஹா)

பாம்பாட்டி—நாட்டிய நாடகம்

பிடாரன் வாசமுள்ள பூப்பறிப்பேனே
என்கண்ணாட்டிக்கு ஆசையோட நான் கொடுப்பேனே
பாசமுள்ள பெண்டாட்டி அவகண்ணாலே
இதைப்பார்த்து மனசு சந்தோஷிக்கணும் தன்னாலே

மனைவி ஏ மச்சான் ஓ மச்சான்
ஆ.....ஆ என் ஆசைமச்சானே—காணமே
உச்சிப்பொழுதாயி வெகுநேரமாச்சே
வெயில் உபத்திரவம் தாங்கலையே சேச்சே
இந்த ஊரெல்லாம் நான் தேடியாச்சே
இங்கே படுத்து நல்லாத்தூங்குறானே நிழலிலே
கண்டுஞ் சிண்டுமா மூணுபிள்ளைக
பரிதவிச்ச அழுவதங்கே பசியிலே
இந்தப் பாவிப்பய மவனுக்கொண்ணும் தெரியலே

பிடாரன் அத்திமரத்திலே முட்டையிட்டு
ஆவாரங்காட்டிலே குஞ்சுபொறித்து
குஞ்சுக்கு இரைதேட வந்தபாம்பே
என்னைக்கொத்திவிட்டுத் தப்பி ஓடிப்போன பாம்பே
ஆடுபாம்பே நெளிந்தாடுபாம்பே

மனைவி கஞ்சமலை சங்கரப்பிடாரன் பேரைக்கேட்டால்
அஞ்சதலைப் பாம்புகூட அஞ்சி நடுங்கும்
கொஞ்சமும் பயமில்லாமல் என் புருஷனைக்
கையில் கொத்த உனக்கென்னதீரம் குட்டிப்பாம்பே
ஆடுபாம்பே நெளிந்தாடுபாம்பே
உன் ஆணவம் அழிஞ்சுதுன்னு ஆடுபாம்பே
ஆடுபாம்பே நெளிந்தாடுபாம்பே

ராஜசிம்மன்

தயை புரிவாய் தயாளோ—என்பால்
தயை புரிவாய் தயாளோ—எந்தன்
தாயும் தந்தையும் நீயல்லவோ என்மேல்
ஜெய ஜெய நந்தகுமாரா

(தயை)

யமுன ஜலகல்லோல விஹாரா
ஜெய ஜெகன் மோஹன காரா

ஜெய ஜெய முனிஜன மந்தாரா—சற்றே
விண்ணாடும் கைவல்ய நன்னாடும் வேண்டேன்
வேறுள்ள தேவேந்திர மதவியும் வேண்டேன்
கண்ணா கண்ணா என்போர் கவலை தீர்ப்போனே
கை கொடுத்தாலும் விடுத்தாலும் மறவேனே
சற்றே தயை புரிவாய் தயாளோ

(தயை)

கானசாஸ்வதி D. K. பட்டம்மாள்

தூண்டிற் புழுவனைப்போல்—வெளியே சுடர் விளைக்கினைப்போல்
நீண்ட பொழுதாக—எனது நெஞ்சம் துடித்ததடி
கூண்டுக்கிளியினைப்போல்—தனிமை கொண்டு மிகவும் நொந்தேன்
வேண்டும் பொருளையெல்லாம்—மனது வெறுத்து விட்டதடி
உணவு செல்லவில்லை—சகியே உறக்கம் கொள்ள வில்லை
மனம் விரும்பவில்லை—சகியே மலர் பிடிக்கவில்லை
குணம் உறுதி இல்லை—எதிலும் குழப்பம் வந்ததடி
கணமு முள்ளத்திலே—சுகமே காணக்கிடைத்ததில்லை
பாலும் கசந்ததடி—சகியே படுக்கை நொந்ததடி
கோலக் கிளிமொழியும்—செவியில் குத்தலெடுத்ததடி
காலு வைத்தியரும்—இனிமேல் சம்புதற்கில்லை என்றார்
பாலத்து ஜோசியனும்—கிரகம் படுத்து மென்றுவிட்டான்
கனவு கண்டதிலே—ஒருநாள் கண்ணுக்குத் தோன்றாமல்

இனம் விளங்கவில்லை—எவனோ என்னகம் தொட்டுவிட்டான்
வினவக்கண் விழித்தேன்—சகியே மேனி மறைந்துவிட்டான்
மனதில் மட்டிலுமே—புதிதோர் மகிழ்ச்சி கண்டதடி

ராஜசிம்மன்

ஆதிபரா சக்தியே—தேவி

அன்பர் தமைக் காக்கும் தாயே நீயே

ஜோதிஸ்வரூபினியே—அம்பா

மாமறைசொல்லும் பொருள் யாவும் நீயே தாயே (ஆதி)

எந்தை உயிர் மீளவும் அவர் தன்

எண்ணம் நிறைவேறவும்

சிந்தை களிகூரவும் உந்தன்

சேயனின் குறைதீரச் செய்வாய் தாயே

சேயனின் குறைதீரச் செய்வதுன் பாரம்

(ஆதி)

தத்தன்

சத்தியம் செய்து தருவேன் தையலே மணப்பே எனன்று
தலைமேலடித்தே இன்று சத்தியம் செய்து தருவேன்
கான் செய்து தருவேன் சத்தியம் செய்து தருவேன்.

ராஜீவ்

விண்தவழும் வெண்ணிலவே மெல்லிய இன்பத் தென்றலே
பெண்களில் பேதை என்னையே வருந்தவிட மனம் வந்ததோ
அன்பரிங்கு வந்தவர் மின்னலைப்போல் எண்ணுமுன்னே
என்னைப் பிரிந்து சென்றதேன்.

ராஜசிம்மன்

காந்தம் எனவே உள்ளுருக்கும் சல்லாப நந்தோகை மயிலே
கண்மணி உனைக்காணாமல் ஆவல்கொண்டிங்கு தேடி வந்தேன்.

ராஜீவ்

என்னை இவ்வாறு சோதிக்கலாமோ
மாரன் அம்பாலே வாடும் எந்தன்மேலே
சோதனை செய்தல் நன்றோ—பொல்லா
தழல்மெழுகாய் மனம் உருகினேன் மருவவும்
தாமதம் செய்யத் தகுமோ மாமையல்மிசு
புவனசுந்தரரூபா என்மேல்
இன்னும் பராமுகம் ஏனோ
கவலைகள் தீரவே தென்றலாடும் சோலையில்
கனிந்து மகிழ்ந்து பாடி விளையாடுவோம்

(மாரன்)

(மாரன்)

(மாரன்)

ராஜசிம்மன்

சஞ்சல நீள்விழிமானே—எந்தன் நெஞ்சம் இனிக்குந்தேனே
அஞ்சுகமுன்கானம் ஆனந்தம் ஆனந்தம்
ஒருகணம்தானே நான் பிரியேனே
தவமும் ஓடமும் காற்றினிலே பாய்விரித்தே ஆடுதே

(சஞ்சல)

ராஜீவ் வெள்ளம்போல் ஊறறெடுத்தே இன்பமும் ஓடும்

ராஜீவ்—ராஜசிம்மன்

ஒருயிரும் ஈருடனும்போல் உலகினில் மகிழ்த்தே
ஒன்றுபடும் ப்ரோமையிலே நாம் கலத்திடுவோமே.

ராஜசிம்மன்

உன் மனம் கல்லானதே ஜெகதம்பா
உனதருள் தான் இதுவோ
என் மன நிலைதன்னை நீ அறியாயோ—தேவி
இன்னமும் சோதனையோ—அம்பா
ஏது பிழை புரிந்தேன் உனை நம்பியேனன்
எனக்கிந்த வேதனையோ

(உன் மனம்)

விருத்தம்

என் மீதிர்க்கம் உணக்கில்லையேனும் எளியேன் தந்தை
தன்மீதிர்க்கி உயிர் பெறச் செய் உனைத்தான் பணிந்தேன்
உன்மீது கோவதால் பயனென்ன யாவும் என் ஊழ்வினையே
மன்மீதினென்னையே பலிகொடுக்கின்றேன் மஹா காளியே
அம்பா தேவீ தேவீ

காணசாஸ்வதி D. K. பட்டம்மாள்

தீராத வினையாட்டுப் பிள்ளை கண்ணன்
தெருவிலே பெண்களுக்கோயாத தொல்லை
தின்னப்பழம் கொண்டுதருவான் பாதி
தின்கின்ற போதிலே தட்டிப் பறிப்பான்
என்னப்பன் என்னையன் என்றால் அதனை
எச்சிற்படுத்திக்கடித்துக் கொடுப்பான்

(தீராத)

அழகுள்ள மலர்கொண்டு வந்தேதென்னே
அழஅழச் செய்துபின் கண்ணைமூடிக்கொள்
குழலிலே சூட்டுவேன் என்பான் என்னைக்
குருடாக்கி மலரினைத் தோழிக்கு வைப்பான்
பின்னலைப் பின்னின்று இழுப்பான் தலை
பின்னே திரும்பமுன்னே சென்று மறைவான்
வன்னப்புதுச் சேலைதனிலே புழுதி
வாரிச் சொரிந்தே வருத்திக் குலைப்பான்
புல்லாங்குழல் கொண்டு வருவான் அழுது
பொங்கித் ததும்பும் நற்கீதம் படிப்பான்
கள்ளால் மயங்குவது போலே அதைக்
கண்மூடி வாய்திறந்தே கேட்டிருப்போம்

(தீராத)

(தீராத)

(தீராத)

(தீராத)

நடிகர்கள்

T. R. மகாலிங்கம்

K. சாங்கபாணி

R. பாலசுப்ரமணியம்

G. M. பஷீர்

துளத்து மணி

மங்களம் (யோக-மங்களம்)

K. R. செல்லம்

C. T. ராஜகாந்தம்

B. சந்திரா

ராஜசிம்மன்

தத்தன்

மகேந்திரன்

சேனாதிபதி

வேதானத் தலைவன்

ராஜீவ்

மோகனவல்லி

கோமதி

குமுதசுந்தரி

நாட்டியங்கள்:

குமாரி கமலா, லலிதா-பத்மீனி, தாராசௌத்ரி

பின்னணிப் பாடல்கள்:

கானசரஸ்வதி D. K. பட்டம்மாள், P. A. பெரியநாயகி

T. V. ரத்தினம், T. S. பகவதி, M. S. ராஜேஸ்வரி

டைரக்டர்: ஏ.வி. மேய்யப்பன்

உதவி: எம். வி. ராமன் & ப. நீலகண்டன்

A. V. M. ஸ்டுடியோஸ் தயாரிப்பு

இப்படத்தின் பாடல்களை

கொலம்பியா ரிகார்டுகளில் கேளுங்கள்.

சந்திராவிலாஸ் பிஞ்சராபோல் பிரஸ், திருச்சி.